

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Urto/4/2015
Identifikačné číslo spisu:	9015898889
Dátum vydania rozhodnutia:	16.07.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Hatala
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:9015898889.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Viliama Dohňanského a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 16. júla 2015 v Bratislave, v konaní o uznaní a výkone rozhodnutia, ktorým sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody, o odvolaní odsúdeného M. N. proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 26. mája 2015, sp. zn. 5Ntc 5/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného M. N. sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 26. mája 2015, sp. zn. 5Ntc 5/2014, rozhodol o tom, že podľa § 15 ods. 1, § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z.z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 549/2011 Z.z.“) sa uznáva a zároveň vykoná na území Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu Korneuburg zo dňa 26. novembra 2013, sp. zn. 613 Hv 26/13g.

Zároveň rozhodol, podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., že sa na výkon trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky odsúdený zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti vyššie citovanému rozsudku podal odsúdený M. N. v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom namietal tú skutočnosť, že v Rakúskej republike má vo výkone trestu odňatia slobody vytvorené lepšie podmienky, namietol zaradenie do prísnejšej skupiny, neuvedenie označenia trestného činu podľa nášho Trestného zákona, navyše namietol, že má vykonať 1080 dní, čo je menej ako 5 rokov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podaného odvolania preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom dospel k takému záveru, že odvolanie odsúdeného nie je dôvodné.

Krajský súd v Košiciach ako súd vecne a miestne príslušný (§ 12 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z.z.) rozhodol v danom prípade správne a v súlade so zákonom, pričom ani voči samotnému odôvodneniu nemožno mať žiadne výhrady.

Súd predovšetkým správne poukázal na to, že skutky, z ktorých spáchania bol M. N. uznaný vinným, napĺňajú znaky konkrétnych trestných činov aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky (neboli tu splnené podmienky uvedené v ust. § 4 ods. 2, ods. 3 zák. č. 549/2011 Z.z.) a že menovaný odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky, na ktorej území má zároveň aj trvalý pobyt (§ 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 549/2011 Z.z. s prihliadnutím na § 3 písm. g/ tohto zákona).

Z obsahu predloženého spisového materiálu je ďalej zrejmé, že konajúci súd mal pred vydaním rozhodnutia k dispozícii okrem rozsudku Krajského súdu Korneuburg z 26. novembra 2013, sp. zn. 613 Hv 26/13g i osvedčenie uvedené v čl. 5 rámcového rozhodnutia Rady 2008/909 SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii aj zápisnicu s vyjadrením odsúdeného, kde sa tento vyslovil proti výkonu rozhodnutia na území Slovenskej republiky, keďže v Rakúsku sú lepšie podmienky výkonu trestu.

Vo vzťahu k takémuto negatívnemu stanovisku odsúdeného bolo pritom správne podotknuté, že v danom prípade sa jeho súhlas na odovzdanie výkonu rozhodnutia do vykonávajúceho štátu nevyžaduje (§ 16 ods. 1 písm. g/ zákona č. 549/2011 Z.z.), a to s poukazom na čl. 6 bod 2 písm. a/, písm. b/ Rámcového rozhodnutia.

Na základe výzvy súdu sa tiež v súlade § 15 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z.z. dňa 20. mája 2015 písomne vyjadril i prokurátor krajskej prokuratúry. Tento bol toho názoru, že potrebné podmienky sú splnené, preto navrhol uznať a vykonať uvedené rozhodnutie.

Keď nebola následne v posudzovanej veci správne zistená ani existencia žiadneho zákonného dôvodu na odmietnutie uznania a výkonu rakúskeho rozsudku v zmysle § 16 zákona č. 549/2011 Z.z., nebolo možné postupovať inak, ako tento uznať a rozhodnúť zároveň o jeho vykonaní na území Slovenskej republiky (§ 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z.z.).

Pokiaľ ide o otázku štátom pôvodu uloženého trestu odňatia slobody, tak tu ani odvolací súd nevidel dôvod na jeho nahradenie, resp. primeranú úpravu podľa slovenského právneho poriadku v zmysle § 17 ods. 2 a 3 zákona č. 549/2011 Z.z. a v jeho výkone sa tak bude pokračovať bez premeny. A nakoľko uznávaný rozsudok neobsahoval zároveň žiadny výrok o zaradení odsúdeného do výkonu trestu odňatia slobody, bolo v napadnutom rozsudku krajského súdu tiež adekvátne rozhodnuté o tom, že v zmysle § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. (odsúdený bol pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin) je potrebné odsúdeného na výkon trestu zaradiť do ústavu so stredným stupňom stráženia. Režim výkonu trestu bolo teda v danom prípade s prihliadnutím na vyššie uvedené možné a aj nevyhnutné prispôbiť podmienkam vykonávajúceho štátu.

S ohľadom na uvedené preto Najvyšší súd Slovenskej republiky - majúc na zreteli ustanovenie § 29 zákona č. 549/2011 Z.z. - rozhodol tak, že podané odvolanie podľa § 518 ods. 4 Tr. por. na neverejnom zasadnutí ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.